

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010253
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120010253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2021, v trestnej veci proti obžalovanému L. C. pre spolupáchateľstvo prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/13/2020 zo dňa 04.12.2020 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému L. C. , nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom W. č. XXXX, okr. F.,

u k l a d á

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. L. C. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 29.9.2019 asi o 22.00 hod. v Prešove, na ulici Budovateľskej č. XXX, verejne a na mieste verejnosti prístupnom, počas otváracích hodín, v priestoroch baru BOWLING, pod vplyvom alkoholu, bezdôvodne fyzicky napadol spoločne s odsúdeným U. D. tam prítomných Q. G., T. W. a D. Q. Q. a to tak, že ich spoločne opakovane päšťami udierali do oblasti tváre a hlavy, kde poškodenému T. W. spôsobili pomliaždenie a krvnú podliatinu v čelovej oblasti vľavo, pomliaždenie tváre obojstranne a zlomeninu uhla sánky vpravo, ktoré zranenia si vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 36 dní, poškodenému Q. G. spôsobili pomliaždenie a krvnú podliatinu v okolí pravej očnice a

pomliaždenie tváre vľavo, ktoré zranenia si vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 5 dní a poškodenému D. Q. Q. spôsobili pomliaždenie nosa s krvácaním a pomliaždenie hornej pery, ktoré zranenia si vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 5 dní.

Za to mu bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), h), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodený T. W. bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, podal ihneď po jeho vyhlásení okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení uviedol, že s rozhodnutím súdu čo do uloženia trestu odňatia slobody sa nestotožňuje, pretože tento neplní zásadu účelu trestu tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona. Považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že aj napriek tomu, že obžalovaný C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu a svoje konanie oľutoval, na druhej strane, vychádzajúc z odpisu registra trestov je zrejmé, že čo sa týka jeho osoby nejde z jeho strany o jeho prvé protiprávne konanie pre rovnakú trestnú činnosť, z čoho vyplýva skutočnosť, že obžalovaný má sklon k páchaniu druhovo rovnakej trestnej činnosti a že doteraz uložené tresty nemali vplyv na jeho prevýchovu a spôsob správania sa. Zdôraznil najmä odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 31T/11/2017, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý trest 20.03.2018 vykonal, a po uplynutí 18 mesiacov od vykonania trestu sa dopustil obdobnej trestnej činnosti. Vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti a najmä s prihliadnutím na jeho doterajšie odsúdenia má za to, že súdom uložený trest nie je možné považovať za dostačujúci a preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2020 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal jeho vyhlásenie a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Po takto vykonanom dokazovaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd dospel k záveru, že napriek tomu, že obžalovaný sa už predtým obdobnej trestnej činnosti dvakrát dopustil a vykonal aj skôr uložený nepodmienečný trest, tak na jeho nápravu postačí podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Pritom poukázal na to, že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal, oľutoval ju a nebol iniciátorom bitky.

Podľa odvolacieho súdu však takýto záver nezodpovedá vykonaným dôkazom a ani účelu trestu.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest nespojený s odňatím slobody, uložený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, uvedený účel trestu v žiadnom prípade plniť nemôže.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že obžalovaný sa protiprávnej činnosti násilného charakteru nedopustil po prvýkrát a že ho od páchania trestnej činnosti neodradil ani predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody pre obdobnú trestnú činnosť (vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/11/2017).

Z odpisu registra trestov a rozhodnutí Okresného súdu Galanta vyplýva, že pred stíhanou trestnou činnosťou sa obžalovaný dopustil dvakrát prečinu nebezpečného vyhrážania. Najprv dňa 14.02.2016 a 13.03.2016, keď popri vyhrážaní sa poškodenu B. Q. škrtil, sácal a búchal jej hlavu o stenu, podlahu, dvere a chladničku. Za tento trestný čin bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/78/2016 z 27.05.2016, právoplatným 24.06.2016, podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého bol podmenečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka. Hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený, avšak už krátko po uplynutí skúšobnej doby podmenečného odsúdenia vo veci 1T/78/2016 sa obžalovaný L. C. dňa 19.09.2017 opäť dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, keď poškodenu B. Q., okrem iného, chytil za krk, začal ju škrtiť, ťahal ju za vlasy, vykrúcal jej prsty či ohrozoval nožom a ceruzkou. Za to mu bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/11/2017 zo dňa 07.03.2018, právoplatným toho istého dňa, uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal 20.03.2018.

Je teda potrebné súhlasiť s prokurátorom, že v prípade obžalovaného ide o osobu so sklonom k páchaniu druhovo rovnakej trestnej činnosti, k náprave ktorého nevedol ani výkon trestu odňatia slobody a už vôbec nie trest nespojený s odňatím slobody.

Z toho možno dospieť k jednoznačnému záveru, že iný, než nepodmienený trest odňatia slobody už nemôže mať výchovný účinok u obžalovaného ani vo vzťahu k iným, a nemôže tak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred opätovným páchaním trestnej činnosti obžalovaným.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ale aj vzhľadom na okolnosti prípadu, nie sú splnené podmienky ani pre podmenečný odklad výkonu trestu odňatia slobody stanovené v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Fyzické napadnutie iných osôb obžalovaným a spolupáchateľom bolo ničím nevyprovokované a bezdôvodné. Súhlasiť nie je možné ani s konštatovaním prvostupňového súdu, podľa ktorého obžalovaný nebol iniciátorom predmetnej bitky. Okrem toho, že takáto skutočnosť so skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva, tak z výpovedí poškodených svedkov je zrejmé, že obžalovaný L. C. šiel k poškodeným súčasne s už odsúdeným U. D. a útočil ihneď po ňom.

Namieste nie je ani námietka obžalovaného, podľa ktorej spolupáchateľ U. D. dostal iba podmenečný trest odňatia slobody, a preto by taký mal dostať aj obžalovaný. Na rozdiel od obžalovaného odsúdený P. D. doposiaľ nemal záznam v registri trestov a trestného činu sa ešte nedopustil. Z hľadiska osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy sa však obžalovaný násilnej trestnej činnosti dopustil už po tretíkrát, pričom k jeho náprave nevedol ani výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Preto krajský súd na podklade odvolania prokurátora zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činov a ich následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný spáchal dva trestné činy a že už bol za trestný čin odsúdený. Pričítať mu je potrebné tak priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zákona. Z poľahčujúcich okolností aj odvolací súd zistil len jednu a to že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval podľa § 36 písm. l) Tr. zákona.

Odvolací súd tak rovnako ako súd prvostupňový zistil prevahu priťažujúcich okolností, v dôsledku ktorej dolnú hranicu trestnej sadzby určenej podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona bolo potrebné zvýšiť o jednu tretinu a úhrnný trest odňatia slobody ukladať v rámci upravenej trestnej sadzby na 1 rok až 3 roky. Zistil však, že boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu založené tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Vo všeobecnosti platí, že analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (pozri R 44/2017).

V predmetnej veci obžalovaný vyhlásením o svojej vine na hlavnom pojednávaní neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, a to napriek tomu, že zákonom ustanovená trestná sadzba odňatia slobody je 1 až 3 roky. Vzhľadom na viacero svedkov a znaleckých posudkov je zrejmé, že svojím vyhlásením obžalovaný aj skrátil dobu konania hlavného pojednávania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj podľa odvolacieho súdu vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, možno považovať za takú okolnosť, kedy súd môže analogicky aplikovať zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a uložiť trest odňatia slobody znížený pod podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšenú dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností a vzhľadom na osobu obžalovaného a mieru jeho narušenia odvolací súd dospel k záveru, že za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam je v prípade obžalovaného účel trestu možné dosiahnuť nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Pokiaľ ide spôsob výkonu trestu, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (vo veci 31T/11/2017), tohto podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odvolací súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Keďže odvolanie sa týkalo len výroku o treste, tak výrok napadnutého rozsudku o vine, ako aj výrok o náhrade škody zostali nedotknuté.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.